

Feria VI
AD VESPERAS
in festo sacratissimi
Cordis Iesu

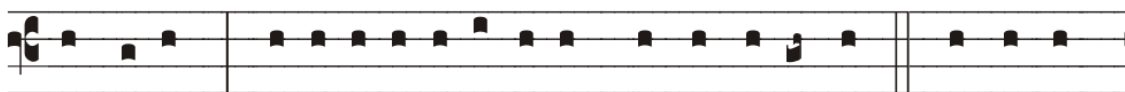

Schola Gregoriana Gedanensis

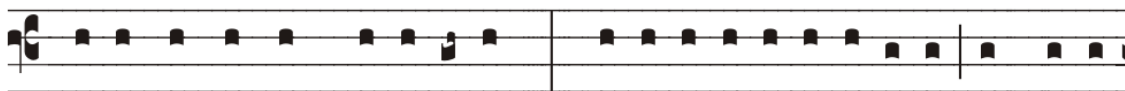
MODUS INCHOANDI HORAS

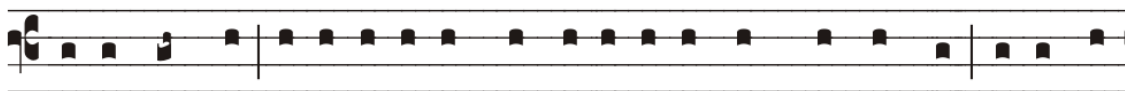
∇. Dómine, lá-bi-a me-a a-pé-ri-es. † Et os me-um annunti-ábit lau-

dem tuam. ∇. Déus in adiutó-ri-um me- um intende. R̄. Dómi-ne,

ad adiu-vandum me festina. † Glóri-a Patri et Fi-li-o, et Spi-ri-

tu- i Sancto, sicut e-rat in princi-pi- o et nunc, et semper, et in sæ-

cula sæculórum. Amen. Al-leluia. *T.Q.*: Laus tibi, Dómine, Rex

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W. Panie, póspiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świątemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. Amen. **Alleluja.**

Psalm 110 (109)

Chrystus Królem i Kapłanem

Psalm Dawidowy

1. Dixit Dóminus Dómino meo: * Sed a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum. 2. Virgam virtútis tuæ emitet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum. 3. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te. 4. Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. 5. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges. 6. Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum. 7. De torrén te in via bibet: * proptéræ exaltábit caput. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.	1. Wyrocznia Boga dla Pana mego: „Siądź po mojej prawicy, aż Twych wrogów położę jako podnózek pod Twoje stopy“. 2. Twoje potężne berło niech Pan rozciągnie z Syjonu: „Panuj wśród swych nieprzyjaciół! 3. Przy tobie panowanie w dniu Twej potęgi, w świętych sztach [będziesz]. Z łona jutrzenki jak rosę Cię zrodziłem“. 4. Pan przysiągł i żal mu nie będzie: „Tyś Kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka“. 5. Pan po Twojej prawicy zetrze królów w dniu swego gniewu. 6. Będzie sądził narody, wzniesie stosy trupów, zetrze głowy jak ziemia szeroka. 7. Po drodze będzie pił ze strumienia, dlatego głowę podniesie. Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu Jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Psalm 111 (110)

Wielkie dzieła Boże

1. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum et congregatióne. 2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius. 3. Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi. 4. Memóriam fecit mirabílium suorum, + miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit tíméntibus se. 5. Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.	1. Z całego serca chcę chwalić Pana, w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu. 2. Wielkie są dzieła Pańskie, mogą ich doświadczyć wszyscy, którzy je miłują. 3. Majestat i wspaniałość – to jego działanie, a sprawiedliwość Jego przetrwa na zawsze. 4. Zapewnił pamięć swym cudom; Pan jest miłosierny i łaskawy. Dał pokarm tym, którzy się go boją. Pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu. Ludowi swojemu okazał potęgę dzieł swoich.

6. Ut det illis hereditátem **géntium**: * ópera mánuum eius véritas **et** iudícium.

7. Fidélia omnia mandáta eius: + confirmáta in **sæculum sæeculi**, * facta in veritáte et **æquitáte**.

8. Redemptiónem misit **pópulo suo**: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum et terríbile **nomen** eius: * inítium sapientíæ **timor** Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculi.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Oddając im posiadłość pogan. Dzieła rąk jego to wierność i sprawiedliwość.

Wszystkie przykazania jego są trwałe, ustalone na wieki, na zawsze, nadane ze słusnością i mocą.

Zesłał odkupienie swojemu ludowi, ustanowił na wieki swoje przymierze.

Imię Jego jest święte i lęk wzbudza. Bojaźń Pańska początkiem mądrości.

Wspinała zapłata dla tych, co według niej postępują, a sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Psalm 116 (114-115)

1. Crédidi, propter **quod** locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

2. Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis **homo** mendax.

3. Quid retríbuiam **Dómino** * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

4. Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini **invocábo**.

5. Vota mea **Dómino** reddam coram omni **pópulo eius**: * pretiósá in conspéctu Domini mors sanctórum eius:

6. O **Dómine**, quia ego **servus tuus**; * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

7. Dirupísti **víncula mea**: * tibi sacrificabo hóstiam laudis, et nomen Dómini **invocábo**.

8. Vota mea **Dómino** reddam in conspéctu omnis **populi eius**; * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ufałem nawet, gdy mówiłem: „Jestem w wielkim ucisku“.

Powiedziałem w swym przygnębieniu: „Każdy człowiek kłamie!“

Cóż oddam Panu za wszystko co mi wyświadczył?

Podniosę kielich zbawienia i wezwę imienia Pańskiego.

Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym jego ludem. Drogocenna jest w oczach Pana śmierć Jego czcicieli.

O Panie, jam Twój sługa, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy.

Ty rozerwałeś moje kajdany. Tobie złożę ofiarę pochwalną i wezwę imienia Pańskiego.

Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym jego ludem, na dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Psalm 128 (127)

1. Beáti omnes qui **timent Dóminum**, * qui ámbulant in viis eius.

1. Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana, który chodzi Jego drogami!

2. Labóres mánuum tuárum **quia** manducábis: * beátus es, et bene **tibi** erit.

3. Uxor tua sicut vitis abúndans in latéribus **domus tu**; * filii tui sicut novéllæ olivarum in circúitu **mensæ tuæ**.

4. Ecce sic benedicétur **homo**, * qui **timet** Dóminum.

5. Benedicat tibi Dóminus **ex Sion**: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus **vitæ tuæ**.

6. Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem **super** Israel.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

2. Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał, będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie.

3. Małżonka twoja jak płodny szcep winny we wnętrzu twojego domu. Synowie twoi jak sadzonki oliwki dookoła twojego stołu.

4. Oto takie błogosławieństwo dla męża, który boi się Pana.

Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, oglądaj pomyślność Jeruzalem przez całe swe życie.

Oglądaj dzieci swoich synów. Pokój nad Izraelem.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Psalm 147 (146-147)

1. Lauda, Ierúsalem, Dóminum; * lauda Deum **tuum**, Sion.

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit filiis **tuis** in te.

3. Qui pósuit fines **tuos pacem**: * et ádipe fruménti sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium **suum terræ**: * velóciter currit **sermo** ejus.

5. Qui dat nivem **sicut lanam**; * nébulam sicut cinérem spargit.

6. Mittit crystállum suam sicut buccéllas: **ante** * fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?

7. Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea; * flabit spirítus ejus, et **fluent** aquæ.

8. Qui annúntiat verbum **suum Iacob**: * justítias et iudícia **sua** Israel.

9. Non fecit táliter **omni natióni**: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

1. Chwal Jerozolimo Pana, chwal Boga twego Syjonie.

2. Umacnia bowiem zawory bram twoich i błogosławi synom twoim w tobie.

3. Zapewnia pokój twoim granicom, nasyca ciebie najlepszą pszenicą.

4. Na ziemię zsyła swoje orędzie, mknie chyżo Jego słowo.

5. On daje śnieg niby wełnę, a szron jak popiół rozsiewa.

6. On rzuca grad jak okruchy chleba, a któż się ostoi wobec jego mrozu?

7. Gdy pošle swoje słowo, lód topnieje, gdy tchnie swym duchem, wtedy płyną wody.

8. Obwieścił swoje słowo Jakubowi, Izraelowi ustawy swe i wyroki.

9. Nie uczynił tak żadnemu narodowi, nie objawił im wyroków swoich.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Capitulum

Capitulum

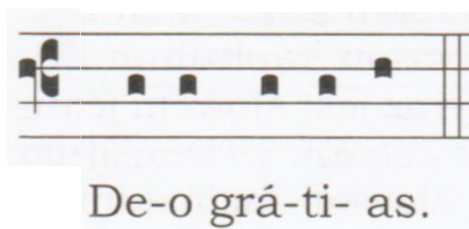
Ephes.3

Efezów 3,8

Mihi omnium sanctorum minimo **M**nie¹ mówię, najmniejszemu ze
data est gratia haec, in gentibus **M**wszystkich świętych dana jest ta
evangelizare investigabiles divitias łaska, abym między poganami opowiadał
Christi, et illuminare omnes, quia sunt te niedościgłe bogactwa Chrystusowe:
dispensatio sacramenti absconditi a saeculis iżbym objaśnił wszystkim, jaka by była
in Deo. społeczność onej tajemnicy zakrytej od
wieków w Bogu.,;

R: Deo gratias

R: Bogi niech będą dzięki

1 Tłumaczenie Nowa Biblia Gdańska:

Quicumque certum quæritis

Hymnus
IV

Qui-cúmque cer- tum quæ- ri- tis Rebus levámen áspe-
ris Seu culpa mordet ánxí- a, Seu pæna vos premit co-
mes: 2. Jesu, qui, ut a- gnus ínno- cens, Se- se immo- lán-
dum trádi- dit, Ad Cor reclúsum vúlne- re, Ad mi- te Cor
accé- di- te. 3. Audí- tis ut suavís- si- mis Inví- tet omnes
vócibus: Vení- te, quos gra- vat labor, Premítque pon- dus
crí- mi- num. 4. Quid Corde Je- su mí- ti- us? Jesum cru- ci
qui affí- xe- rant Excú- sat, et Pa- trem rogat Ne perdat ul-
tor ím- pi- os. 5. O Cor, vo- lú- ptas cæ- li- tum, Cor fi- da
spes mortá- li- um, En, hisce tracti vócibus, Ad te vení-

Quicumque certum quæritis

mus súpli- ces. 6. Tu nostra ter- ge vúlne- ra Ex te flu-
énte sánqui-ne: Tu da novum cor ómnibus, Qui te ge-
mén- tes ínvo- cant. A-men.

¶. Misérator, et miséricors Dóminus.
ꝛ. Longánimis, et multum miséricors.

Quicumque certum quæritis
Rebus levamen asperis:
Seu culpa mordet anxia,
Seu pœna vos premit comes.

Jesu, qui, ut agnus innocens,
Sese immolandum tradidit,
Ad cor reclusum vulnere,
Ad mite cor accedite.

Auditis ut suavissimis
Invitet omnes vocibus:
Venite quos gravat labor
Premittque pondus criminum:

Quid Corde Jesu mitius?
Jesum cruci qui affixerant
Excusat, et Patrem rogat
Ne perdat ultor impios.

O Cor, voluptas Coelitum,
Cor, fida spes mortalium,
En hisce tracti vocibus,
Ad te venimus supplices.

Tu nostra terge vulnera
Ex te fluente sanguine
Tu da novum cor omnibus
Qui te gementes invocant.

Którzy ulgi szukacie
Pośród trudnych spraw,
Wina spać wam nie daje
Lub gniecie kary smak

Jezus, który jako Baranek niewinny,
Sam siebie oddał w ofierze,
Do serca ranami otwartego,
Do serca łagodnego przystąpcie.

Usłyszcie wszyscy
czarowny głos zaproszenia:
Przybądźcie obarczeni trudem
zgięci zbrodni ciężarem .

Cóż łagodniejszego nad Serce Jezusa?
Który krzyżującym Go wybacza
i prosi Ojca by w zemście
nie wygubił bezbożnych.

O Serce, rozkoszy niebian,
Serce, nadziejo wierna śmiertelnych,
Głosami tymi pociągnięci,
Do Ciebie pokornie przybywamy.

Ty nasze obmyj rany
Płynącą z Ciebie Krwią,
Daj nowe serce wszystkim,
którzy z jękiem Cię wzywają.

Ad Magn. Ant. VIIa

Ad Magn.
Ant. VII a

Suscé-pit nos Dómi-nus in sinum et cor su- um,
recordá- tus mi-se-ricórdi- æ su-æ, alle-lú-ia. C. Magní-
fi-cat. E u o u a e.

Latin

Suscepit nos Dominus in sinum et cor suum recordatus misericordiae suae, alleluia

Polski

Pan przygarnął nas do swego Serca, pomny na swe miłosierdzie, alleluja.

Kantyk Magnificat VIIa

MAGNI-FICAT * á-ni-ma me-a Dó-minum. 2. ET exsul-

tá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o sa-lu-tá-ri me-o.

3. QUI-A respéxit humi-li-tátem ancillæ su-æ : * ecce

enim ex hoc be-á-tam me dicent omnes ge-ne-ra-

ti-ónes. 4. QUI-A fe-cit mi-hi magna qui potens est : *

et san-ctum nomen e-jus. 5. ET mi-se-ricórdi-a e-jus

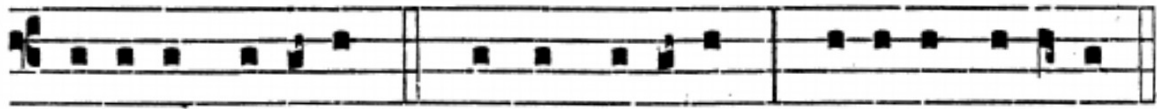
a progé-ni-e in progé-ni-es * timéntibus e-um.

6. FECIT potén-ti-am in bráchi-o su-o : * dispérsit

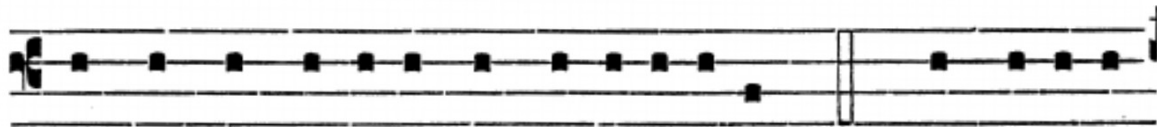
supérbos mente cordis su-i. 7. DE-PO-SU-IT poténtes
de se-de, * et exaltávit húmi-les. 8. E-SURI-ENTES
implévit bo-nis : * et dí-vi-tes dimí-sit inánes.
9. SUSCE-PIT Isra-el pú-e-rum su-um, * recordátus
mise-ricórdi-æ su-æ. 10. SICUT locútus est ad patres
nostros, * Abraham, et sémi-ni e-jus in sæcu-la.
11. GLORI-A Patri, et Fí-li-o, * et Spi-rí-tu-i sancto :
12. SICUT e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, * et
in sæcu-la sæcu-lórum. Amen.

Preces:

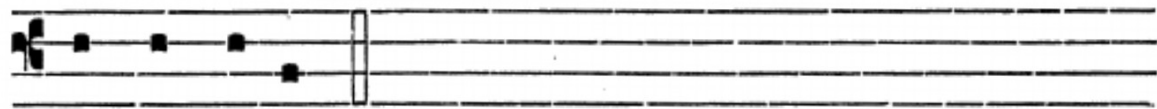

KYRI-E eléison. Christe eléison. Kyri-e eléison.

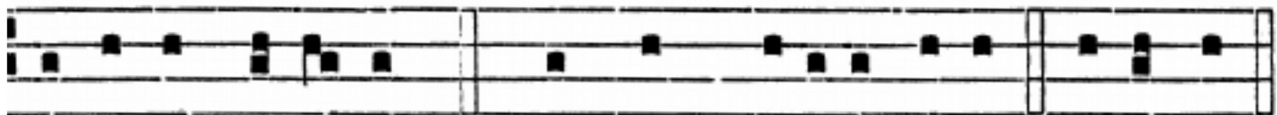
Pater noster. secreto. Deinde dicatur ab Hebdomadario:

Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R̄. Sed líbe-ra

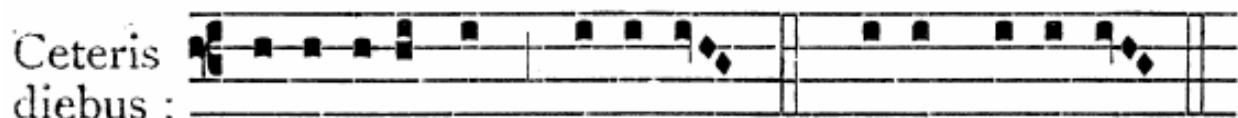

nos a ma-lo.

Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spírítu tu-o. Orémus.

Orario propria vel de Dominica præcedentii.

Ceteris
diebus :

BENEDICAMUS Dómino. R̄. DE-o gráti-as.

Pater noster, qui es in cælis,
sanctificetur nomen Tuum;
adveniat regnum Tuum;
fiat voluntas Tua, sicut in cælo et in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie
et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo.
Amen.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie
święć się imię Twoje;
przyjdź królestwo Twoje;
bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj
i odpuść nam nasze winy, jako i my
odpuszczamy naszym winowajcom.
I nie wódz nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.
Amen.

Oratio

Deus, qui nobis in Corde Filii tui, nostris vulnerato peccatis, infinitos dilectionis thesauros misericorditer largiri dignaris; concede, quaesumus, ut illi devotum pietatis nostrae praestantes obsequim, dignae quoque satisfactionis exhibeamus officium. Per eundem Dominum., Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti, Deus, per ómnia saecula saeculórum.

Boże, w Sercu Twojego Syna zranionym naszymi grzechami darzysz nas niewyczerpanymi skarbami miłości: spraw, prosimy, abyśmy oddając Mu hołd naszego oddania wypełnili również obowiązek godnego zadośćuczynienia. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen

Ant.
toni j.

S

AL-VE Re-gi-na, Ma-ter mi-se-ri-cór-

di-æ: Vi-ta, dul-cé-do et spes nostra,

sal-ve. Ad te clamá-mus éxsu-les fi-li-i E-væ.

Ad te suspi-rá-mus, geméntes, et flen-tes in hac

lacrimá-rum val-le. E-ia ergo advocá-ta nostra,

illos tu-os mi-se-ri-cór-des ócu-los

ad nos con-vér-te; Et Jesum, bene-di-ctum fru-

ctum ventris tu-i, no-bis post hoc exí-li-um

o-sténde. O cle-mens, O pi-a, O

dulcis Virgo Ma-ri-a. T. P. Alle-
lú-ia.

Finita Antiphona, Acolythy cantent :

Ÿ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata &

℞. Da mihi virtutem contra hostes tuos &

Temp. Pasch. additur : Allelúia.

*Salve, Regina, Mater misericordiae,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus
exsules filii Hevae,
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia, ergo, advocata nostra, illos tuos
misericordes oculos ad nos converte.
Et Jesum, benedictum fructum ventris
tui,
nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo
Maria.*

*Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia,
życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj!
Do Ciebie wołamy
wygnańcy, synowie Ewy,
do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc
na tym łez padole.
Przeto, Orędowniczko nasza,
one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć,
a Jezusa, błogosławiony owoc żywota
Twojego,
po tym wygnaniu nam okaż.
O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno
Maryjo!*